

החברותא

החברותא בשאנן פנימי לחברים גליון מס 429 בס"ד ערש"ק פר' תזריע-מצורע (ספרי) כ"ז ניסן תשע"ב

פצצות יקרים

אשה כי תזריע וילדה זכר (י"ב, ב') העיקר שיתעורר כל דבר שבקדושה מזה העולם, וזה ברור בכל דבר הן ברוחניות והן בגשמיות, הלא ידוע אם האדם לא יזרע לא יעלה תבואה, וכן ברוחניות מחויב האדם לזרוע מצות ומעש"ם ועי"ז ישפיע השי"ת אורו הגדול וכל טוב ברוחניות ובגשמיות לזה העולם ויהיה יחוד גמור, וזהו וילדה זכר, והבן.

אדם כי יהיה בעור בשרו שאת וגו' (י"ג, ב') יהיה בעור בשרו שאת סופי תבות 'תורה', לפי חז"ל הנגעים באים על גסות הרוח (ערכין טו) מרומז לנו הפסוק שאפילו אם ההתנשאות היא בגלל גדלותו בתורה בכ"ז חטאו גדול ונגעים באים עליו.

נגע צרעת כי תהיה באדם והובא אל הכהן (י"ג, ט') היינו הנגע מובא ומורגש אצל הכהן הוא הצדיק, והוא יכול לתקן את הדבר שפגם האיש, גם באהבת חברים אמיתית פועל הרגש הזה, פגמו של אחד מורגש ע"י חברו ואיש את רעהו יעזור לתקן הפגם.

כל ימי אשר הנגע בו יטמא טמא הוא וגו' (י"ג, מ"ז) הכוונה כל זמן אשר הנגע בו שממשיך בהוצאת דיבה ולשון הרע, אף כי "בדד ישב" יושב בהתבודדות ועוסק בתורה, אין התורה מגינה עליו, מחוץ למחנה מושבו מקומו מחוץ למחנה, וד"ל.

זאת תהיה תורת המצורע ביום טהרתו (י"ד, ב') רש"י: מה תקנתו ויתרפא ישפיל עצמו, למה רמזה התורה תקנת רפואתה אחרי שכבר נתרפא מצרעתו - ביום טהרתו? הכוונה היא שהכנעה זו שהוא נכנע עכשיו מחמת נגעו תישאר בו לתמיד אפילו אחר שיתרפא, וזו כוונת מאמרם ז"ל (מנחות ה) זאת תהיה תורת המצורע בהיייתה תהא, פירוש שישאר תמיד בשפלות כמו שהוא עכשיו.

קדושים תהיו (י"ט, ב') במדרש אמר רבי יודן כתיב 'אתה מרום לעולם ה' רוממות אתה נוהג בעולמך נתת כהונה לאהרן לעולם וכו' נתת מלכות לדוד וכו' נתת קדושה לישראל לעולם שנאמר קדושים תהיו וכו'. מדויק מהלשון תהיו כי בודאי תהיו קדושים כי סוף דבר כל ישראל יהיו קדושים לעתיד ויהיה תיקון לכל הנשמות, וכו'.

לא תשנא את אחיך כלבבך וגו' (י"ט, י"ז) פירוש כשאדם עומד להתפלל ובאים לו מחשבות אחרים ותולה אותם באדם שעומד אצלו ושונא אותו בעד זה, לכך אמר הכתוב לא תשנא את אחיך, הם הצירופים שהם מאחיך דהיינו שאתה תולה באחיך ובשביל זה אתה שונא אותו, אבל באמת הוא כי הצדיק והביטול בא ממך וכו', אלא הוכח דהיינו שתחלת הביטול יהיה כך ותראה שתהיה צדיק בעצמך ואח"כ תוכיח את עמיתך דהיינו שלא תחלה החסרון בעמיתך ולא תשא עליו חטא על דרך שאמרו כשהצדיק פוגם חלילה במחשבה בא לאדם פשוט חטא במעשה ר"ל - רק שתראה ואהבת לרעה כמך.

אמרות ופתגמים בעניני העומר

הספירה מבטא תשוקה ליקרב לזמן מתן תורה ומכל מקום סופר מהעומר כדי להרחיק את עצמו מהבהמיות שזהו אחד. [כלומר מותר האדם מן הבהמה אין] ורק לאחר שיש בו תשוקה ליקרב לתורה אז מסלק מה שהוא נגד מתן תורה.

בענין העומר ראשית קצירכם איתא בזה"ק ראשית בכורי אדמתך תביא וכו' לא תבשל גדי. כי כפי נתינת הראשית אל הבורא לא יוכל להתערב אח"כ פסולת וכו'. ולכן אם משמרין בני"א את העומר אינם צריכים להיות נשפט בר"ה ויוכ"פ כי כל המשפט על התערבות הפסולת ובהאי גווי אין בהם פסולת. (שפת אמת)

האשק שיחת הרא"ש זיע"א אולב"י שבי"ט של פסח תשל"ו הולבא לזכרו ע"י א.א.

אותנו בתשובה בהיסח הדעת, וישכח לנו את כל הפשעים שלנו, בגלל שהוא מלך חי וקיים ולא בשר ודם שיזכור את הרע שעשינו. וזהו "דוד מלך ישראל חי וקיים", הוא השליט, בגלל שהוא היפך את י-ה לו-ה.

- ח -

לכן אנו צריכים לבקש מהרבש"ע שיהיה אצלנו אחדות השלימות, וגם בשעה שלא יהיה אינטרסים נזכור את האהבה שהיתה לנו בזמן האינטרסים; כמו דוד המדבר שקיימו "לכתך אחרי במדבר בארץ לא זרועה", וקיבלו את הכל באהבה מתוך שזכרו את ביות הים וקריעת ים סוף, כמש"נ "נזכירה דודך מיין מישרים אהבך". בזכותם של משה רבינו ודוד המדבר שקבלו את הכל באהבה אנו חיים עד שמש"י יבוא, ואנו מקווים שכולנו נתאחד באותה בחינה של אהבת דוד ויהונתן שאינה בטילה, וגם אנו נזכור כולנו את הזמנים הטובים. וכמו שבזמן ההוא האינטרסים לא היו מהאדם רק מקודשא בריך הוא, כך גם אח"כ כשנשאר כאב ויש קושיות י'למה עשו לי כך וכך? נזכור ג"כ שמאת ה' היתה זאת היא נפלאת בעינינו.

אנו צריכים לבקש מהרבש"ע: "נזכירה דודך מיין מישרים אהבך". שמתי שאנו ביסורים, באלמנות חיות, נזכור את הזמנים הטובים, כמו שהיה אצל דוד ויהונתן, ולכן האהבה שלהם אינה תלויה בדבר ואינה בטלה. כי

כל זמן שחושבים שזה האדם, ורודפים אחריו בגלל שיש בזה אינטרס, אזי בהמשך, כאשר האינטרס אינו פעיל עוד והאדם צריך להמשיך הלאה ביסורים שלו, יש לו תלונות: "למה לא עשית לי כך?" "ולא נתת לי את זה וזה שאז הייתי מאושר?" ואז הוא כבר לא זוכר את כל הטובות שהיה לו ממנו. אולם כשאנו נחיה בהכרה שזה לא האדם, יש רק 'אחד' שאין יחיד כיחודו והוא נעלם ואין סוף לאחדותו, נבין שע"י כל מיני סיבות אפשר למצוא אותו, ואי אפשר בלי סיבות. יוסף הצדיק אלמלי שנראית לו דמות דיוקנו של אביו לא היה עומד בנסיון, ודוד המלך שאמר 'בחנני וגסנני' ובקש שהרבש"ע יקח ממנו את הסיבה - נכשל. אבל דוד המלך לא נהיה ברוגז על הרבש"ע כמו שההוא נהיה ברוגז על החבר בגלל שחושב שהחבר עשה לו רע, והוא שוכח ש'רבות מחשבות בלב איש ועצת ה' הוא תקום' והכל הוא רק עצת ה'; הוא נתן לאדם את האינטרסים, והוא נתן לו את האינטרסים בכדי לבחון איך הוא יקבל את החסרון הזה; אולם במקום שיזכור שאותו אחד שנתן לו את הטוב הוא זה שהכניס אותו למצב הזה, הוא שוכח את כל הטוב שהיה לו ונשאר מרוגז.

אולם מתי שכבר יגיע המשיח תהיה הבחינה של ה' ו-ה, דהיינו שהכל יהיה ברחמים (ו' הוא הצדיק אמת שהיפך את הדין לרחמים), הרבש"ע ירחם עלינו, ויחזיר

שיחת קודש ממורנו ורבנו זיע"א

המשך מעמ' קודש

429 ג

- ט -

מתוך שהם חיו עם הרבש"ע בזמן שהיה אינטרס, גם אח"כ כשלא היה אינטרס הם חיו כך. ולכן "דוד מלך ישראל חי וקיים".

ובזכות הצדיקים האמיתיים אנו מקוים שנוכר את הרבש"ע בזמן שיש כאבים. את היסורים צריך לעבור כמו שהיו מוכרחים לעבור את המדבר הארוך ארבעים שנה, אבל עלינו להתאחד ביחד, ולאהוב אחד את השני, וגם כאשר יש יסורים נדע שהכל נשאר אותו דבר כמו מתי שהיה אינטרס, ואם יש קושיות נזכור את כל הזמנים הטובים כמו שהיהודים במדבר זכרו את קריעת ים סוף וביות הים וכל הדברים הטובים. ואם בזמן שהיו הדברים הטובים נדע שמאת ה' היתה זאת, אזי גם כאשר החבר גורם לשני כאב נדע שזה לא החבר - כי גם הטוב וגם הרע מאת ה' הוא.

לכן אנו מבקשים מהרבש"ע שנהיה מאוחדים בכל הדרכים שאנו צריכים לעבור בהם. אנו הרי חיים בסיבות. בלי סיבה אי אפשר להגיע לכלום. דוד המלך הראה לנו שכאשר הרבש"ע הסיר ממנו את הסיבה הוא נכשל. וכמו ש"לא היו ישראל ראויים לחטא העגל אלא להורות תשובה לרבים", כך "לא היה דוד ראוי לאותו מעשה אלא להורות תשובה ליחיד". כל אדם נופל, והוא הראה לנו ש"גם שם ידך תנחני ותאחזני ימינך".

הבה נקוה שהרבש"ע יזכה אותנו שנוכל להתאחד, והלב אבן שלנו - שהוא בעצם בשר ודם - יתרכך, ובגלל שהוא לב בשר לא תהיה שנאת חנם ולא קנאה ולא נקמות, תהיה רק קנאת ה' צבאות. ואז נזכה שכמו שעמלק התנפל על היהודים בהפתעה מבלי שהכריז מלחמה, כך גם יעשה הרבש"ע כאשר תגיע השעה שיהיה התגלות אלקית על כל העולם כולו, ואז יקויים בנו "ועלו מושיעים בהר ציון (זה הצדיק אמת - ו-ה) לשפוט את הר עשיו - ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד". ואז נזכה שיקבץ נדחינו מארבע כנפות הארץ ולא יהיה שום נידח. אלא שכל זה אי אפשר שיהיה אלא אם תיפסק השנאת חנם, ויהיה "נזכירה דודך מיין מישרים אהבוד". אז נזכה לביאת הגואל, ונזכה לשלימות שכל הניצוצות להיכן שהם רק נידחו - הרבש"ע יקבץ אותם ע"י הצדיק אמת ובזכותו, ויקויים אז "למעני למעני אעשה". כי כולם יראו שהצדיק אמת הוא דבוק ברבש"ע, ולכן הוא נתן לו את הזכות לגאול את ישראל.

צריך לזכות שכולנו נהיה דבוקים בצדיק אמת, ואז נזכה כולנו לגאולה שלמה במהרה בימינו, אמן.

שבע שבתות תמימות תהייה (כ"ג, ט"ו) למרות שסופרים ארבעים ותשע יום בכ"ז הספירות נקראות ע"ש השבתות, ונראה לי על פי משל ידוע והחיות רצות ושוב האדם מתקדם עשר צעדים ונסוג תשע צעדים כך שבפועל צעד תשע עשר צעד ובכ"ז התקדם רק בצעד אחד. כך בספירת העומר מתקדמים ממחד ועד מלכות שהם שבע ספירות ולמחרת חוזרים לחסד וסופרים עד המלכות כך חוזרים שבע פעמים באותו מהלך. אלא שבמהלך הראשון נקרא חסד שבחסד בשני נקרא חסד שבגבורה לאחר מ"ט יום התקדם בשבע שבתות תמימות. ללמדנו על החיים שהם רצופים בעליות ובירידות ובתורה להשי"ת כאשר זוכים לחוש בהתקדמות למרות העליות והירידות.

שבע שבתות תמימות (כ"ג, ט"ז) דרשו חז"ל: אימתי הן תמימות? בזמן שעושין רצונו של מקום! יש בזה הענין שתי הערות א. למה כתוב שבע שבתות ולא שבעה שבועות. ב. מה המשמעות של תמימות, וביאר ע"פ המדרש בכח התמימות של כל אחד ואחד מתקן ומישר חסרון המדות ומעבדן שיהיו בבחינת שבת. נמצא שבספירת העומר ראשית צריכים לחשוב על עצמו להיותו בתמימות כמו שנאמר תמים תהיה עם ה' אלקיך. ואח"כ לצרף ולהצטרף במדות המרומזים בשבע ספירות עד הביאם לשלמות בהכנה למתן תורה. (ע"פ חדושי דרי"ם)

כל ישראל יש להם חלק לעוה"ב (פנדרין פרק חלק) להנחיל אוהבי יש ואוצרותיהם אמלא. כי השי"ת ברא ה"יש מאין" כדי שע"י ה"יש יקנה האדם החלק לעוה"ב שיעשו מן ה"יש" של העולם אין ומן ה"יש" הוא החלק לעוה"ב. ותן חלקנו בתורתך כי הא"ש ישראל יש לו חלקו בהתורה, אות אחד בהתורה ע"י ה"יש" של העולם הוא קונה חלקו שנאמר ועמך כולם צדיקים וכו'.

שה שמחה במעונם

הר"ר מרדכי כהן ומשפ' להולדת הנכד

הר"ר אליהו כהן ומשפ' להולדת הבן

הר"ר אהרן שטרננגר ומשפ' להולדת הבן

הר"ר בן ציון קלר ומשפ' להולדת הנכדה

הר"ר דוד קלר ומשפ' להולדת הבת

הר"ר יצחק שוקרון ומשפ' לאירוסי הבת

הר"ר אורי צמרת ומשפ' לאירוסי הבן

הר"ר אריה מורגנשטרן לאירוסי הבת

משפ' מורגנשטרן לאירוס' הנכדה

הבה"ח דוד צמרת לאירוסיו

טוט דעלחומים

הר"ר שמעון ברדסקי הי"ו ומשפ'

על פטירת אחיו ר' נחמן נתן ב"ר יצחק גרשון ז"ל

ת. נ. צ. ב. ה.

לְעֵי לֵי צִשׁ מַת

מרת חיה רבקה דבורה ב"ר אהרן ע"ה נלב"ע כ"ח ניסן

ה.נ.צ.ב.ה.

לעילוי ונשמת מוה"ר ר' אשר ב"ר אריה מרדכי זצ"ל זי"ע

י"ל ע"י
מערכת החברותא
ר"ח עדין 3
2 - 5829688
2 - 5325477
ת.ד. 5080
ירושלים 91050